

Oikeustapauskokoelma

Asia C-572/14

Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte GmbH vastaan Amazon EU Sàrl ym.

(Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Tuomioistuimen toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — 5 artiklan 3 alakohta — Sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevan asian käsite — Direktiivi 2001/29/EY — Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistaminen tietoyhteiskunnassa — 5 artiklan 2 kohdan b alakohta — Kappaleen valmistamista koskeva oikeus — Poikkeukset ja rajoitukset — Kappaleen valmistaminen yksityiseen käyttöön — Sopiva hyvitys — Maksamatta jättäminen — Tilanteen kuuluminen mahdollisesti asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdan soveltamisalaan

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 21.4.2016

Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Tuomioistuimen toimivalta ja tuomioiden täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus N:o 44/2001 — Erityinen toimivalta — Toimivalta sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa — Käsite — Kanne, jossa vaaditaan suoritettavaksi korvaus, joka on maksettava kansallisen lainsäädännön nojalla, jolla pannaan täytäntöön direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetty sopivaa hyvitystä koskeva järjestelmä, kuuluu käsitteen soveltamisalaan — Velvollisuus maksaa korvaus tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestölle — Vaikutuksettomuus

(Neuvoston asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohta; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohta)

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohtaa on tulkittava siten, että kanne, jossa vaaditaan suoritettavaksi korvaus, joka on maksettava kansallisen lainsäädännön nojalla, jolla pannaan täytäntöön tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa annetun direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetty sopivaa hyvitystä koskeva järjestelmä, kuuluu ensiksi mainitussa säännöksessä tarkoitettuihin sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskeviin asioihin; tämän lainsäädännön mukaan tekijällä on oikeus kohtuulliseen korvaukseen, jos yleisradion kautta lähetetystä, julkisesti saataville asetetusta tai kaupallisessa tarkoituksessa valmistetulle kuvan- tai äänentallennusvälineelle tallennetusta teoksesta on sen luonteen odotettava, että siitä valmistetaan kappaleita henkilökohtaiseen tai yksityiseen käyttöön, kun tallennusvälineet saatetaan markkinoille valtion alueella kaupallisessa tarkoituksessa vastikkeellisesti.

Sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevan asian käsitteeseen kuuluvat nimittäin kaikki sellaiset kanteet, joissa vaaditaan vastaajan vastuun toteuttamista ja jotka eivät asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla liity sopimusta koskevaan asiaan.

Tältä osin on yhtäältä niin, ettei tällaista liityntää ole, kun maksuvelvollinen ei ole antanut vapaaehtoisesti suostumustaan velvoitteeseen maksaa korvaus, vaan kyseinen velvoite asetettiin sille mainitun kansallisen lainsäädännön nojalla siitä syystä, että se saattaa kaupallisessa tarkoituksessa ja vastikkeellisesti markkinoille tallennusvälineitä, jotka soveltuvat kappaleiden valmistamiseen suojatuista teoksista ja aineistoista.

Kanteessa vaaditaan toisaalta vastaajan vastuun toteuttamista, koska tämä kanne perustuu siihen, että viimeksi mainittu on rikkonut kyseessä olevan kansallisen lainsäädännön säännöksiä, joissa sille on asetettu velvollisuus suorittaa kohtuullinen korvaus, ja koska tätä rikkomista on pidettävä kantajalle vahinkoa aiheuttavana lainvastaisena toimenä. Mainitun sopivan hyvityksen perimättä jättämistä on nimittäin pidettävä asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettuna vahinkona, koska mainitun hyvityksen tarkoituksena on korvata tekijöille niiden suojatuista teoksista ilman niiden lupaa otettu yksityiskopio, joten sitä on pidettävä vastikkeena siitä vahingosta, joka tekijöille aiheutuu tällaisesta ilman niiden lupaa otetusta kopiosta. Sillä, ettei tätä sopivaa hyvitystä ole maksettava kappaleen valmistamista koskevan yksinoikeuden haltijoille, joille aiheutuneen vahingon sen on tarkoitus korvata, vaan tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestölle, ei ole merkitystä tältä osin, koska kyseessä olevan kansallisen lainsäädännön mukaan ainoastaan kyseiset järjestöt voivat vedota mainittuun korvausoikeuteen.

(ks. 32, 37, 38, 43–46, 50 ja 53 kohta sekä tuomiolauselma)